

Sygn. akt: II AKa 161/02

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2002 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Wiesława Gawrońska SSA Jolanta Śpiechowicz (spr.)
Protokolant	Krzysztof Wdowiak

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Romana Cockiewicza

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2002

sprawy wnioskodawcy F. B.

- o odszkodowanie

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 16 stycznia 2002r. sygn. akt XVI1 Ko 494/98

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążą Skarb Państwa.

II AKa 161/02

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach, wyrokiem z 16.01.2002r. sygn. XVI1 Ko 494/98 oddalił wniosek F. B. o odszkodowanie za represjonowanie go przez radzieckie organy ścigania uznając, iż brak jest przesłanek z art. 8 ust. 2 a i b Ustawy z 23.02.1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając obrazę prawa materialnego i wnosząc o zmianę wyroku i orzeczenie co do istoty zgodnie z żądaniem wniosku, względnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny uznał apelację za niezasadną.

Na wstępie należy podkreślić, iż poza sporem jest fakt, że wnioskodawca uczestniczył w działalności organizacji (...)i że prowadzone przezeń akcje były wymierzone przeciwko byłemu Związkowi Radzieckiemu, a w rezultacie – na rzecz niepodległości Polski – stąd też nie zachodziła konieczność jakiegokolwiek uzupełnienia postępowania dowodowego.

Jak sam wnioskodawca twierdzi, działalność tę prowadził od 1938r. do 17 września 1939r. natomiast zatrzymany został w grudniu 1939r. Zgodnie z art. 8 ust. 2a cyt. Ustawy, uprawnienia odszkodowawcze określone w ust. 1 art. 8 przysługuje również osobom mieszkającym obecnie w Polsce, represjonowanym przez radzieckie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości działające na terytorium Polski w granicach ustalonych w Traktacie Ryskim w okresie od dnia 1.01.1994r. do 31.12.1956r., zaś za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, która była przyczyną tych represji, uważa się działalność w okresie od 17.09.1939r. do dnia 5.02.1946r. (art. 8 ust. 2b).

Z porównania wskazanych w przepisie dat i informacji zawartych we wniosku o odszkodowanie wynika w sposób jednoznaczny i nie nasuwający żadnych wątpliwości, że wnioskodawca został wywieziony z Polski w okresie innym, niż wymieniony w przepisie, a w dodatku także jego działalność datuje się na okres wcześniejszy, niż wskazany w art. 8 ust. 2b.

Niezależnie więc od tego, czy represje z jakimi wnioskodawca się spotkał były spowodowane jego działalnością niepodległościową, czy też nie – nie zachodzą przesłanki określone w ustawie z 23.02.1991r., a tym samym decyzja Sądu Okręgowego, aczkolwiek błędnie uzasadniona – okazała się słuszna co do istoty – dlatego też Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.